

HUIPPUVUORET 30.6.-13.7.2010

Jorma Tenovuo

Keskiviikkona 30.6.2010 lähdimme Outin kanssa illansuussa ajelemaan Helsinki-Vantaan kentälle lentokenttähotelliin, edessä on aikainen aamulähtö kohti Huippuvuoria. Kaunis ja lämmin kesäpäivä teki lämpimien talvivaatteiden pakkaamisen vähän oudoksi puuhaksi mutta varmaan ne tulevat tarpeeseen. Auto jätettiin lentokenttäparkkiin ja yö nukuttiin Palace Airport Hotellissa ulkomaanterminaalirakennuksessa - hyvä yösija ja etuna se, että heti aamulla oltiin "pelipaikalla".

Huippuvuoret häämöttävät lentokoneeseen!

Torstaina 1.7.2010 lentomme lähti ajallaan klo 07.20 Osloon, sieltä jatkettiin Tromssaan jossa tehtiin välilasku ja sieltä edelleen Huippuvuorten isoimpaan "kaupunkiin"

eli Longyearbyeniin, jonne laskeuduttiin klo 13.50 paikallista aikaa. Ilma oli puolipilvinen, heikkotuulinen ja Huippuvuorilla lämpöä 6 astetta. Lentokoneesta jo kuvattiin huikeita lumihuippuja ja hienoja rotkolaaksoja. Kentällä odotti varaamamme (Arctic Autorent) vuokra-Jeeppi, johon kassit sisälle ja menoksi. Vaikka täällä ei paljon teitä olekaan (n. 25 km) niin olimme laskeneet että kuvaamisten ja siirtymisten kannalta auto olisi kätevä ja toki ajattelimme vakavasti joka puolelta tulleita varoituksia jääkarhuistakin. Majoituimme SAS'in hotelliin keskelle kylää ja lähdimme samantien Adventdalenin laaksoon lintuja katselemaan ja kuvaamaan. Mitään lintumassoja ei tähän aikaan laaksossa ollut mutta muutamia mukavia lajeja löytyi heti matkan alkuun. Kesäpukuisia merisirrejä piipersi teillä ja tienvarsilla yli 70 yksilöä, pari pientä poikastakin nähtiin. Suosirrejä nähtiin 8, tyllejä 2, pulmusia n. 20, isolokkeja n. 15, muutama pikkukajava, kymmeniä haahkoja, 5 merikihua ja n. 50 valkoposkihanhea. Isdammenin jälkeen tien vasemmalla puolella olevassa Lomdammenissa hautoi kaakkuri ja lammen rannalta aivan tien vierestä löytyi yksi retken kohdelajeista eli **isovesipääsky**. Naaraslintu antoi hienosti kuvata itseään ja samaan aikaan toinen *ivp* pyörähti etäämpänä. Hetkeä myöhemmin löytyi 6+2 lyhytnokkahanhea ja takaisin Longyearbyeniin kääntyessämme huomasimme vanhan **jäälokin** lentävän kohti Adventdalenin perukkaa. Jo toinen retken kohdelajeista, itselleni samalla WP-pinnakin!

Paluumatkalla pysähdyimme koiratarhalle (Hundegården, aivan tien vieressä) ja siinä ihmetellessämme paikalle kiisi yhtäkkiä vanha jäälokki - ehkä sama jonka näimme n. 20 minuttia aiemmin. Nyt ehdimme ottaa muutaman hätäisen lentokuvankin kunnes *ismåke*🌀 jatkoi merelle päin. Tyytyväisinä ensimmäiseen iltapäivään palasimme hotellille ja lähdimme syömään mainioon Kroa-ravintolaan - kovin on suosittu paikka mutta ruoka onkin maittavaa. Ilta kului pitkästä päivästä ja matkasta

toipuessa ja muistikortteja tyhjennellessä. Yöhän täällä ei tietenkään tulekaan tähän aikaan vuodesta, meidän olemme vain 1300 kilometrin päässä Pohjoisnavasta!

Adventdalen on mainiota lintualuetta ja helppo saavuttaa Longyearbyenistä

Muun muassa tätä tulinkin tänne kuvaamaan - isovesipääsky.

Perjantaiamu 2.7.2010 otettiin rennosti, syötiin maittäva aamiainen ja lähdettiin pilvipoutaisessa säässä ajelemaan aluksi hetkeksi Hundegårdenille. Jäälokkia ei nyt näkynyt ja niinpä suunnattiin auto sataman ohi kohti lentokentän

lampareita. Satamassa oli kolme purjevenettä - Hollannista, Englannista ja Puolasta, kauas ovat kotoaan tulleet. Lampareilla ei ollut erityisen paljon lintuja; lähinnä merisirrejä, valkoposkiahioja, allia ja muutama kymmenen pikkukajavaa. Vieressä olevalla campingalueella oli toistakymmentä telttaa. Jatkettiin rantatietä kohti Björndalenia ja kohta löytyivät ensimmäiset pikkuruokki"pilvet" harmaalta taivaalta vuorten reunalta. Tuhannet pikkuruokit pitivät hauskaa ääntään ja syöksyilivät pikku parvina välillä merelle. Rantaa pitkin lenteli jatkuvasti myrskylintuja, pikkukajavia ja isolokkeja ja nähtiin ensimmäiset pohjankiislatkin. Nyt riitti tapahtumia! Nautittiin upeasta maisemasta, merikin oli lähes tyhjä, mutta kuvaamisen kannalta auringonpilkahdus olisi ollut mukavaa... Paluumatkalla Longyearbyeniin rantaa pitkin lensi parvi jossa oli 10 koiras-**kyhmyhaahkaa** ja 6 koiras-haahkaa, harmiksemme emme ehtineet kunnolla kameroiden kanssa mukaan koska parvi löytyi autonrattia väännellessä. Aamun lajeja olivat myös 3 tavia, 2 haapanaa ja 3 allia.

Isovesipääskyt olivat kesyjä eli kuvaaminen ei ollut kovin vaikeaa!

Päivällä nautittiin maittavat päiväkahvit kaupungilla, kierreltiin parissa kaupassa ja kiiruhdettiin taas takaisin maastoon. Nyt lähdettiin kohti Adventdalenin perukkaa, kiikaroitiin kaatopaikka-alue ja ihmeteltiin Basecampin ihmeellistä miljöötä, josta on lähdetty alaskanhusky-retkille napajäätikölle. Adventdalenin kierros tuotti tänään mm. 15+11+2+1 lyhytnokkahanhea, 2 isovesipääskyä (nyt kuvattiin myös koiras), 2 kaakkuria ja kymmeniä valkoposkiahania. Pistäydyttiin vielä Nybyenissäkin mutta muutamaa pikkuruokkia kummempaa ei siellä näkynyt. Hotellilla tavattiin yllättäen (?) orneja Turun kupeesta - Kari Lahtela ja Hannu Allonen. Muitakin lintuporukoita on näkynyt muutamia. Illallisen söimme taas meren tuomista ajopuista rakennetussa Kroassa ja sen jälkeen oltiin vielä jonkin aikaa Hundegårdenilla, jossa Kari ja Hannu olivat tänään nähneet taas hetken aikaa jäälokin. Illalla *ismåkea* ei näkynyt mutta kuvattavaa riitti

muutenkin, ei kuitenkaan uusia lajeja. Mainittakoon vielä, että tänään nähtiin n. 20 huippuvuortenpeuraa sekä retken ensimmäinen naali. Tyytyväisinä hienoon päivään oli mukava taas nukahtaa.

Koirille löytyi käyttöä kesälläkin

Vaalean värimuodon merikihu oli melko tavallinen näky

Lauantai 3.7.2010 oli puolipilvinen ja heikkotuulinen päivä - hyvä sää kuvaamiseen. Lämpöä oli edelleen 6 astetta. Aamiaisen jälkeen lähdettiin Björndaleniin kuvaamaan pikkuruokkeja - valo oli selvästi parempi kuin

eilen. Viihdyttiin paikalla liki puoleenpäivään kunnes palailtiin hiljalleen päiväkahville keskustaan. Matkalla vastaan tuli parvi, jossa oli 6 koiras-kyhmyhaahkaa ja yksi koirashaahka - emme ehtineet parvea nytkään kuvata koska löytyivät eiliseen tyyliin liikkuvasta autosta. Rantaa pitkin kulki myös jatkuva virta myrskylintuja, isolokkeja ja pikkukajavia, kymmeniä pohjankiisloja ja jokunen riskilä. Lentokentän lammen ulkopuolella uiskenteli 2 allia ja 2 koiras-kyhmyhaahkaa. Kahvin jälkeen kierreltiin kylän reunoja ja hautausmaan luota löytyi yllättäen hyvin luottavainen kiirunapari - erinomaisen kuvauksellisia! Jatkoimme Hundegårdenille ja ehdimme olla paikalla vain muutaman minuutin ennenkuin paikalle tippui upea vanha **jäälokki**! Pysytteli paikalla noin 20 minuuttia, jona aikana tykitettiin muistikortti pullolleen - enkelimäisen kaunis lintu. Jatkettiin vielä matkaa Adventdalenin pohjukkaan ja ajeltiin tienpäähän vuoren huipulle, josta oli hienot näköalat koko laaksoon. Matkalla nähtiin mm. 15 + 2 lyhytnokkahanhea (joilla muutama poikanen) sekä 2 kaakkuria. Illallisella ravintola Vinterhagenissa nautittiin maittavia paikallisia erikoisuuksia ja ilta kului kuvien ja MM-jalkapallon parissa. Kylällä juoksenteli naali.

Bjorndalenin tien varrella oli hyvä stajaus- ja kuvauspaikka

Jäälökki saapui koiratarhalle ruokailemaan - kaunis kuin mikä!

Sunnuntai 4.7.2010 otettiin rauhallisesti - aamiaisen jälkeen tunniksi Björndalenin tien varteen majakan luo stajaamaan, sitten pieni kierros Adventdalenissa ja Nybyenissa (jossa kahvit), uudelleen tunniksi majakalle ja klo 16 palautettiin vuokra-automme. Sää oli tänään täyspilvinen, heikko tuuli ja +6 astetta. Merellä oli liikettä aiempia päiviä niukemmin, toki jonkin verran myrskylintuja, pohjankiisloja, riskilöitä ja isolokkeja. Nähtiin myös retken ensimmäinen tumma merikihu,

vaaleitahan täällä riittää. Adventdalenissa löydettiin mm. 26 lyhytnokkahanhea (plus poikasia) ja muutama lintu oli nyt hyvällä kuvausetaisyydellä. Isovesipääskyistä koiras oli paikalla Lomdammenin lähellä. Ilta kierreltiin kylällä ja pakattiin laukkuja huomenna alkavaa viikon meriristeilyä varten ja illallinen syötiin tänään jo tutussa Kroassa.

Hautausmaan luona temmelsi kiirunapari poikasineen

Lyhytnokkahanhet olivat arkoja, poikkeuksena muihin lajeihin

Maanantaina 5.7.2010 tapasimme aamulla meriristeilylle lähtevät ihmiset, mm. Peltolan Juhan ja Saran sekä Tommy ja Eija Petterssonin. Kansainvälinen 49 matkustajan joukko, lähinnä ruotsalaisia ja brittejä. Aamupäivän kiertelimme vielä Longyearbyenissä, lounaan jälkeen tutustuimme Polarmuseumiin ja siirryimme kumiveneillä redillä odottaneeseen laivaamme, m/s Questiin. Pakollisten turvainfojen jälkeen lähdimme liikkeelle kohti Barentsburgin merkillistä venäläistä hiilikaivoskaupunkia, jossa vietimme pari tuntia ihmettellen entisen neuvostovallan monumentteja ja vielä toiminnassa olevan kaivoskaupungin rumuutta.

Mielenkiintoista oli huomata, että täällä isolokit pesivät talojen katoilla, Suomen kalalokkien tapaan. Sää oli edelleen lähes tyven, pilvinen ja lämpöä takuuvarma 6 astetta. Illalla lähdimme kohti pohjoista, nythän ollaan "vasta" 78:lla leveyspiirillä.

Barentsburg on venäläisten kaivoskylä - ja sen huomaa

Tiistai 6.7.2010 vietettiin pääosin merellä, matkalla pohjoiseen. Yö nukuttiin mukavasti ja aamupäivällä saavuttiin Ny-Ålesundiin - maailman pohjoisimpaan asuttuun kylään. Pilvinen sää vaihtui hehkuvaksi auringonpaisteeksi ja lämpötilakin kipusi 10 asteeseen! Tutustuttiin kylään pari tuntia kunnes jatkettiin matkaa. Lintuja oli merellä mukavasti - pohjankiisloja, pikkuruokkeja, myrskylintuja ja pikkukajavia mutta tänään näkyivät myös matkan ensimmäiset 2 isokihua sekä lunnit (n. 15 yksilöä). Ny-Ålesundissa näkyi lähinnä valkoposkiahania (n. 60), tylli, pulmusia ja merisirrejä. Kylän ympäristö on rauhoitettua tundraa eli lintuja ei

päässyt juurikaan lähestymään. Sataman lähellä talon alla pesi naali, jolla näkyi jo isohkoja poikasia. Iltapäivällä saavuttiin paikkaan nimeltä "14th of July", jossa on upea mereen valuva jäätikkö sekä vieressä mukavat pienehköt lintuvuoret. Rantauduttiin pariksi tunniksi Zodiac-kumiveneillä ja kameroilla riitti työtä! Pohjankiisloja päästiin nyt eka kertaa kunnolla kuvaamaan, samoin jäälautoilla parveilevia kajavia sekä rinteessä pesiviä (arkoja) lyhytnokkahanhia (ainakin 6 yksilöä). Muutamia jäälauttoja kellui meressä ja jäätiköstä lohkesi iso alue paikalla ollessamme. Hylkeitä on havaittu vasta kolme kappaletta. Illansuussa lähdettiin jatkamaan yhä pohjoiseen Huippuvuorten länsirantaa pitkin. Pikkuruokkiparvia lenteli tiuhaan mereltä maalle päin. Illalla tähysteltiin jääkarhuja Danskoyan rannoilta mutta toistaiseksi ei löydetty muuta kuin tuoreita jalanjälkiä rannan lumiurista. Puolenyön aikaan vastaan iski tiheä sumu, lämpöä oli 3 astetta.

Ny-Ålesund on maailman pohjoisin ympärivuotinen asutus

Jäätiköt ovat upeita

Keskiviikkona 7.7.2010 heräsimme utuiseen aamuun, laivamme oli ankkurissa ja paikka oli Inre Norskoya, aivan Huippuvuorten luoteiskulmassa. Enää kivenheitto 800 leveyspiirille. Aamiaisen jälkeen lähdimme Zodiakeilla tyvenelle merelle, kohti Spitsberg-pääsaaren rantaa - Holmabuktia. Kiertelimme pitkin rantoja ja haimme ensisijaisesti jääkarhuja, eikä turhaan! **Jääkarhuja** löytyi peräti 6+2 yksilöä, joukossa 1 poikanen. Kumiveneillä hiljaa liukumalla pääsimme hienosti lähelle ja kamerat tykittivät auringonpaisteisessa mutta hieman utuisessa ilmassa kortit täyteen jääkarhukuvia: maalla, vedessä ja lumessa kierimässä! Ovatpa valtavan kokoisia otuksia ja sopivat tänne mystiseen arktiseen maisemaan. Lintuja oli myös; pohjankiisloja, riskilöitä, isolokkeja ja myrskylintuja. Yksi kumiveneporukka näki myös rannalle laskeutuneen **jäälokin** mutta tieto linnusta ei kulkenut meille muille saakka.

Jääkarhuemo poikasensa kanssa Holmabuktin alueella

Jatkoimme laivalla pari tuntia idemmäs ja seuraavana kohteena oli Biskayarhukan, vanha valaanpyytäjien asuinalue. Zodiakeilla taas maihin ja sumuisella rannalla katselimme vanhoja hautoja, asumusten jäänteitä, esineitä jne. Ihan vaikuttava paikka. Illansuussa jatkoimme pitkin peilityventä ja sumuista merta kohti koillista ja klo 21 maissa ylitettiin 80. leveyspiiri - enää alle 1000 km pohjoisnavalle. Kiertelimme hetken sumuisen Moffenin saaren ympärillä ja nähtiin retken ensimmäiset **mursut**, useita kymmeniä yksilöitä. Utuisen ilman takia niistä ei vielä kunnon kuvia irronnut sillä rauhoitettu saari on maihinnousukiellossa. Yötä myöten jatkoimme edelleen koilliseen kohti kiintojään reunaa.

Laivamme niin pohjoisessa kuin jäät sallivat

Torstai 8.7.2010 oli taas upea (lintu)päivä. Aamulla saavuimme ahtojääalueelle Sjuöyanen saariryhmän koillispuolelle, yöllä laivaa ravistellut kova tuuli oli lähes tyyntynyt ja aurinko paistoi. Laiva ajettiin kiinni jääkenttään - sijaintiin 80 astetta 42 minuuttia pohjoista leveyttä. Tämän pohjoisemmaksi ei enää pääse, kiintojää häämötti edessä. Jäälokki pyörähti heti aamulla hetken laivan luona ja jääkyyhkyjä lenteli sinne tänne. Aamiaisen jälkeen oli aika taas lähteä seikkailemaan Zodiakeilla, nyt ahtojäiden keskelle. Kiertelimme pari tuntia ja nousimme lopuksi isolle ahtojäälautalle nauttimaan lämmittävää juomaa ja kuvaamaan maisemia. Kaksi **jääkarhua** löntysteli kauempana ahtojäitä pitkin kohti pohjoista. Linnut olivat jo tuttuja: joitakin pelottomia pohjankiisloja, pikkukajavia, pikkuruokkeja ja isolokkeja. Vähän ennen laivalle paluuta kumiveneemme päälle ilmestyi lentämään kaksi vanhaa **jäälokkia**, jotka laskeutuivat ahtojäälohkareelle - sinne! Kameran lauloivat näitä hienoja

ja pelottomia lintuja aidoimmassa mahdollisessa ympäristössään. Laivalle palattuamme parikymmentä urheinta pulahti kastautumaan jäämeren veteen (veden lämpötila 0.6 astetta) kunnes lähdimme hiljalleen takaisin lounaaseen päin, nyt kohteena Hinlopenin salmi.

Outi ui urheasti 80:n leveyspiirin pohjoispuolella

Jäälokit olivat hienosti kuvattavissa Zodiakeista

Hieno kuin mikä!

Illansuussa pysähdyttiin ankkuriin Lågoyan edustalle ja illalla kävimme Zodiakeilla maissa. Ja mitä löytyikään! Heti maihin tultuamme paikalla pyöri **2 tiiralokkia** ja ainakin **12 isovesipääskyä!** Kaikkia pääsimme hienosti kuvaamaan ja itselleni napsahti tiiralokista taas eliskin. Matalalla sorasaarella oleskeli myös kaksi mursuyhdyskuntaa, yhteensä n. 45 yksilöä. Muhkeita eläimiä, joita kuvattiin tietysti isolla joukolla. Keskiyön auringossa jatkettiin taas merimatkaa...

Tiiralokki oli mukava löytää, toivelistalla kun oli...

Mursun haju ei (onneksi) välity kuvan kautta

Perjantaina 9.7.2010 oli taas huikean hieno päivä - aurinko paistoi, meri oli peilityven ja tapahtumia riitti. Aamulla saavuttiin Hinlopenin salmen länsirannalla olevalle Alkefjelletille - tämä on yksi Euroopan komeimmista lintuvuorista. Paikalla pesii n. 200.000 pohjankiislaa, lisäksi pikkukajavia, isolokkeja, yllättäen valkoposkiahnia ja riskilöitä. Lähdettiin Zodiakeilla tutustumaan alueeseen ja kuvia kertyi taas kiitettävästi - mm. pikkukajavaa syövästä isolokista, myrskylintua syövästä isolokista ja pohjankiislaa syövästä isokihusta! Isokihuja nähtiin kolme ja naaleja kaksi. Lintuvuoren ulkopuolella ja matkalla eteenpäin nähtiin ainakin **7 sillivalasta**, joita päästiin hienosti havainnoimaan upeassa säässä. Tyvenellä merellä vastaan tuli myös uiva **jääkarhu!**

Alkefjellet on Euroopan hienoimpia lintuvuoria

Sillivalaat suihkuttivat hienosti vettä tyvenellä merellä

Iltapäivällä ankkuroitiin Nordaustlandetin Wahlenbergfjordeniin ja hypättiin taas Zodiakkeihin ja lähdettiin maihin. Tarkoituksemme oli rantautua Zeipeloddeniin mutta rannalla oli vastassa este - **jääkarhu**. Ajoimme eteenpäin, rantauduimme ja päätimme seurata jääkarhun liikkeitä. Lähdimme porukalla kävelemään jokikanjonin sisämaahan mutta retkemme päättyi kun jääkarhu päättikin lähestyä meitä. Reippaasti takaisin Zodiakeille ja jääkarhu ilmestyi hiljalleen rantaan, johon jäi makoilemaan lämpimään auringonpaisteeseen. Tämä oli jo 12. jääkarhu tällä retkellämme! Mursu sukelteli myös rannassa. Aivan upea paikka - maasto täyttää arktista aavikkoa ja erämaata. Illalla lähdimme hiljalleen takaisinpäin, aluksi Wahlenbergfjordenia laivalla kiertäen ja sitten kohti Spitsbergenin luoteiskärkeä. Ennen yöunia näkyi vielä 2 sillivalasta laivan vieressä.

Tämä jääkarhu oli meitä vastassa Nordaustlandetilla

Lauantai 10.7.2010 oli jälleen hieno päivä - heikko tuuli, puolipilvistä ja hyviä kohteita. Aamulla saavuimme Spitsbergenin luoteiskärkeen, ankkurit alas ja hypättiin jälleen Zodiakkeihin. Kohteena oli Fuglesangin pikkuruokkikolonia, joka oli melko helposti saavutettavissa louhikkoisella rannalla. Istuskeltiin kivikossa toista tuntia ja kuvattiin hienossa valossa ympärillä hyöriviä pikkuruokkeja. Tällaiset kuvat olivatkin toivelistallani, joka onkin täyttynyt likimain kokonaan! Paikalla oli myös jälleen naali mutta tällä kertaa harvinainen tumma värimuoto, ns. **blue fox**. Näitä on Huippuvuorten naaleista vain n. 5 prosenttia. Saimme siitä jonkun kuvankin. Päivällä siirryttiin eteenpäin ja ankkuroitiin Danskoyan pohjoisrannalle ja Zodiakeilla pyyhällettiin rantaan katsomaan historiallista paikkaa josta mm. ruotsalainen Andree teki epäonnistuneita kuumailmapalloyrityksiä pohjoisnavalle n. 100 vuotta sitten ja josta on yritetty samaa samoihin aikoihin myös ilmalaivalla. Merkillisiä tapahtumia. Paikalla näkyi myös 5 isokihua. Illaksi jatkettiin laivalla Bjornfjordenille ankkuriin ja syömään retken päätösillallista, joka nautittiin barbequena laivan takakannella. Vieressä oleva iso jäätikkö jyrisi kun isoja lohkaraita putosi mereen. Kävimme vielä myös Zodiakeilla ajelemassa jäätikön tuntumassa ja ottamassa vähän lisää kuvia.

Pikkuruokki on tosi sympaattinen lintu

Jäätikköjä ei kyllästy katsomaan

Sunnuntai 11.7.2010 oli paluupäivä Longyearbyeniin. Kuljimme yöllä etelään pitkin länsirannikkkoa ja aamulla herättiin koko Huippuvuorten aikamme ensimmäiseen kevyeen vesisateeseen, lounaistuulikin oli aika navakka. Aamupäivällä tehtiin kuitenkin Zodiac-retki Selvagenin rannoille (Prins Karls Forland-saarella) - alue, joka oli oppaillekin varsin tuntematon. Kierreltiin paikalla puolitoista tuntia, vähän sadetta. Katseltiin lähinnä kasveja; lintuja näkyi muutama isolokki, 2 lyhytnokkahanhea ja isokihu.

Laivan ruoka oli huippuhyvää

Sumussa ja tihkusateessa jatkettiin eteläänpäin ja ajateltiin vielä rantautua Poolepynteniin mutta tiedusteluretki Zodiakilla paljasti että mursut olivat poissa rannalta. Koska sää oli myös edelleen huono päätettiin jatkaa matkaa. Mukavien hetkien jälkeen laivalla saavuttiin Longyearbyenin satamaan klo 23 illalla. Muutama tunti unta ja maanantaina 12.7.2010 herätys oli klo 02.30, lentokentälle lähdettiin klo 03.30 ja lentomme Oslon kautta Helsinkiin lähti klo 04.50. Matka sujui aikataulujen mukaan ja helteiseen Turkuun saavuimme autollamme klo 18 aikoihin.

Epilogi. Mielestämme vajaan 2 viikon matkamme Huippuvuorille oli valtavan hieno elämys ja kaikilla tavoilla onnistunut. Pääkohde oli saada hyviä lintu- ja luontokuvia ja siinä onnistuimme yli odotusten. Käyttökelpoisia lintukuvia syntyi mm. jäälokeista, tiiralokeista, isolokeista, isokihuista, isovesipääskyistä,

lyhytnokkahanhista, pohjankiisloista, pikkuruokeista, myrskylinnuista ja kiirunoista. Lintulajejahan täällä ei näin keskikesällä ole montaakaan, me näimme 26 lajia. Mainittavimmat "puutteet" retkellämme olivat sepelhanhi ja leveäpyrstökihi - molemmat tosin ovat täällä nykyään hyvin vähälukuisia pesimäaikaan. Eläinmaailma on myös vaikuttava - näimme yhteensä 12 jääkarhua, 9 sillivalasta, kymmeniä mursuja ja huippuvuortenpeuroja sekä useita naaleja, joukossa harvinaisempi tumma värimuotokin. Kuvia syntyi myös kaikista eläimistä, hylkeitä lukuunottamatta. Linnut (ja nisäkkäätkin) olivat useimmiten helposti lähestyttäviä ja luottavaisia, linnuista arkoja olivat vain lyhytnokkahanhet sekä yllättäen haahkat. Matkamme kruunasivat hienot maisemat ja hienot säät, vasta aivan viimeisenä päivänä koimme huonoa keliä. Yhdistelmä 3 päivää Longyearbyenissä ja 7 päivää merellä oli erinomainen, emme osaa oikein nimetä mitään merkittävää joka olisi jäänyt kokematta. Laivamme m/s Quest oli kaikin tavoin mukava - rantautumisissa ei pihisteltä eikä hoputettu, ruoka oli erinomaista, paljon mukavia ihmisiä ja oppaat aivan käsittämättömän hyviä: erityisesti Adam, Olle ja Mats. Vuosien kokemus arktisista alueista välittyi hienolla tavalla. Koska laivamatkaa markkinoidaan paljolti jääkarhujen nimissä niin meidän retkellämme tämä toteutui enemmän kuin kukaan uskalsi odottaakaan, jääkarhuja oli epätavallisen monta ja lähes kaikki niistä myös hienosti kuvattavissa!

Täällä tunsu olevansa todellisessa arktisessa erämaassa...